

Política | Actualitzat el 02/02/2016 a les 16:00

?Carme Chacón va restar muda enmig de la divisió al comitè federal del PSOE

Francina Armengol va ser la més clara en el seu suport a Sánchez | Catalunya, les Illes i Castella i Lleó, al costat del secretari general | Javier Lambán és vist per Ferraz com el més hostil contra el candidat

Pedro Sánchez, davant el comitè federal del PSOE aquest passatq dissabte | Flickr PSOE

Els relats que han aparegut sobre el comitè federal del PSOE de dissabte passat estan resultant indigestos per la direcció del partit. La filtració de part de les intervencions que hi va haver va irritar aquest dilluns a la seu de Ferraz perquè es va considerar que donaven una imatge esbiaixada dels fets. El comitè federal va donar per molt. A banda dels dos blocs en conflicte, hi ha també un joc més subtil per part de molts dirigents que estan a l'aguait dels esdeveniments. En el minotaure del PSOE, tothom fa números.

Iceta, fent equilibris amb Sánchez. Un dels suports al secretari general que es van manifestar al comitè federal va ser el de Miquel Iceta. El primer secretari del PSC va dir, només començar, que el nucli dur del socialisme català estava ?sens dubte? amb Sánchez. Però va sobtar també en alguns dels presents que concloués el seu discurs fent tot tipus d'equilibris, amb apel·lacions a la unitat del partit, i amb la voluntat de no trencar ponts amb el bloc de barons territorials que han format un front opositor intern molt potent.

Chacon, muda. En un comitè federal amb desenes d'intervencions, va sorprendre que

l'exministra de Defensa restés muda. El comportament de Carme Chacon, bona amiga de Susana Díaz, va ser molt discret al llarg de tota la reunió. Molts actors polítics dins del PSOE estan calculant els seus moviments. Ningú dubta, però, que la diputada al Congrés està alineada amb Sevilla.

Francina Armengol, més aplaudida que Díaz. La presidenta de les illes va ser una de les més nítides a l'hora d'expressar el seu suport sense fissures al lideratge de Pedro Sánchez. Armengol va fer una intervenció molt reflexiva, explicant que ella és presidenta gràcies a uns pactes amb diverses forces. Va parlar de plurinacionalitat, de diversitat lingüística, i va ser de les poques veus que va fer una anàlisi que anava més enllà de la política immediata, reclamant que es llegissin els canvis que s'estaven produint a la societat. Va ser molt aplaudida, sembla que més que Susana Díaz.

Les dues Castelles del PSOE. El PSOE viu una divisió, que també es plasma en el si dels diversos territoris. Es va constatar també en clau castellana. Mentre l'organització de Castella-la Manxa, amb Emiliano García-Page, s'alinea moderadament amb Sevilla, a Castella-Lleó sembla que Sánchez té més suports. La intervenció de Luis Tudanca, el secretari general de la comunitat, va ser molt emfàtica fent costat a Sánchez. Tudanca va venir a dir que si el partit retirés la confiança a Sánchez, la caiguda es podria endur tot el PSOE.

Javier Lambán, el més agressiu. Si les paraules de Díaz van molestar molt als afectes al secretari general, encara va crispar més el discurs del president de l'Aragó, Javier Lambán. Aquest dirigent es va permetre dir que si els seus socis de govern, la Chunta Aragonesista, fes una declaració en pro de la independència de la comunitat, els faria cessar tot seguit. Hi va haver la sensació que Lambán havia adoptat el paper de 'dolent' per part del bloc dels barons.

Madrid, dividit. És una de les crisis que arrossega Sánchez i que l'ha desgastat internament de manera seriosa. La seva intervenció per desbancar la direcció madrilenya de Tomás Gómez li ha fet guanyar enemics al secretari general. La gent de Gómez conspira contra Sánchez i la cap del socialisme madrileny, Sara Hernández, alineada amb Ferraz, no controla tot l'engranatge de l'organització.

Ximo Puig, peça determinant. El president de la Generalitat valenciana i líder del PSPV, a qui es considera proper a Susana Díaz, va fer una intervenció que es veu com moderada per uns i altres. Entre els sectors propers a Sánchez, es va valorar la seva posició. Molts al comitè federal creuen que un dels grans errors del secretari general ha estat no tenir més cura de les relacions amb els dirigents territorials, i la manca de sintonia fins ara amb Puig ha estat costosa per Ferraz. És clar que Ximo Puig fa esforços per preservar l'aliança d'esquerres que el manté al govern i que vol mantenir-se a distància del frec a frec intern.